

ปิยะภรณ์ วรประโยชน์ 2551: มลพิษทางทัศนียภาพของวัดจากการบดบังของ
สาธารณูปโภค-สาธารณูปการในเทศบาลเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์
อิทธิพล ราศรีเกรียงไกร, ค.ม. 125 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้าง บทบาท และสภาพแวดล้อมของวัด เพื่อ
เสนอมาตรการลดผลกระทบทางทัศนียภาพของวัดจากการบดบังของสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ
โดยทำการศึกษาวัดพระสิงห์ วัดเจดีย์หลวง วัดชัยมงคล และวัดสวนดอก ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน
400 คน จากประชากร 147,659 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้ค่าความตรง และการ
วิเคราะห์เชิงปริมาณจะใช้ค่าความเชื่อมั่น

ผลการศึกษาโครงสร้าง บทบาท และสภาพแวดล้อมของวัดพบปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่งของ
สาธารณูปโภค-สาธารณูปการไม่เหมาะสมกับพื้นที่ สร้างประชิดกับพื้นที่วัด มีขนาดและสัดส่วน
บดบังสิ่งก่อสร้างภายในวัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าการ
ขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการก่อสร้างสาธารณูปโภค-สาธารณูปการมากเกินไป
สิ่งก่อสร้างต่างๆ เช่น อาคาร สายไฟฟ้า สายโทรศัพท์ ที่สร้างประชิดทำให้เกิดการบดบังพื้นที่
บางส่วนของวัด เมื่อมองแล้วทำให้รู้สึกขัดแย้งกับสิ่งก่อสร้างภายในวัด และรู้สึกไม่สบายตาไม่
สบายใจ มาตรการที่ใช้ในการปรับปรุงทัศนียภาพของพื้นที่ควรใช้พืชพรรณปลูกเป็นแนวยาวเพื่อใช้
เป็นฉากช่วยในการปิดบังปัญหาทัศนียภาพที่ไม่น่ามอง สาธารณูปโภค-สาธารณูปการควรเก็บซ่อน
ลงใต้ดินเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสูงของอาคาร ควรแก้ไขโดยลดขนาดของตัวอาคารลง
และเพิ่มระยะห่างออกมาจากบริเวณวัด เพื่อช่วยเสริมมุมมองของสิ่งก่อสร้างและโบราณสถาน
ภายในวัดให้มีความโดดเด่นขึ้น หรืออาจแก้ไขโดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของอาคารสูงใน
เรื่องของรูปทรง สี สัน และวัสดุที่ใช้ให้มีความกลมกลืนเข้ากันได้กับสิ่งก่อสร้างและโบราณสถาน
ภายในวัด จากการแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติยอมรับมาตรการลดผลกระทบทาง
ทัศนียภาพ เฉลี่ยร้อยละ 71.13